

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. avgust 2015. godine
Ref.br.: RK 818/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI55/14

Podnosilac

Baton Morina

**Ocena ustavnosti obaveštenja KMLP. I. br. 1/14 Kancelarije glavnog
državnog tužilaštva od 7. marta 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Baton Morina iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa g. Teki Bokshi, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava obaveštenje (KMLP. I. br. 1/14 od 7. marta 2014. godine) Kancelarije glavnog državnog tužilaštva, kojim je njegov zahtev za zaštitu zakonitosti u vezi sa ponavljanjem krivičnog postupka u njegovom slučaju odbijen.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev podnosioca za ocenu ustavnosti osporenih odluka, koje su, navodno, povredile njegova prava garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), odnosno "*Član 21 [Opšta Načela], član 22 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], član 24 [Jednakost pred Zakonom] i član 31 [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], stav 1*".

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 26. marta 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 3. aprila 2014. godine, predsednik je odlukom br. GJR. KI55/14, imenovao sudiju Kadri Kryeziua za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI55/14, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 28. aprila 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da podnese punomoćje za g. Tekija Bokshija. Istog dana, Sud je poslao Apelacionom sudu kopiju zahteva.
8. Dana 4. juna 2014. godine, podnosilac je podneo Sudu punomoćje.
9. Dana 24. septembra 2014. godine, Sud je tražio od podnosioca zahteva da precizira koje odluke osporava i dostavi kopije odluka vezane za slučaj koji se nalazi pred Sudom.
10. Dana 9. oktobra 2014. godine, podnosilac je odgovorio na zahtev Suda i podneo dodatna pojašnjenja u vezi sa zahtevom podnetim pred Sudom. Međutim, nije dostavio kopije osporenih odluka.
11. Dana 20. januara 2015. godine, Sud je poslao drugi zahtev podnosiocu, izričito tražeći da dostavi Sudu obe odluke na koje se podnosilac pozvao u svom zahtevu, a koje nije podneo Sudu, odnosno:

- a) rešenje (PK. br. 198/13, od 20. novembra 2013. godine) Osnovnog suda u Peći i
- b) rešenje (PN. br. 736/13, od 10. decembra 2013. godine) Apelacionog suda.
12. Dana 2. februara 2015. godine, podnosilac se obratio Sudu sa sledećim zahtevom: *“Molim gore navedeni, poštovani Sud da pokaže razumevanje i čim obezbedim dopise, dostaviću ih odmah Sudu“*.
13. Dana 18. februara 2015. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Kancelariji glavnog državnog tužioca.
14. Dana 20. februara 2015. godine, Sud je poslao drugi dopis podnosiocu zahteva, kojim ga je obavestio da će Sud nastaviti sa razmatranjem zahteva na osnovu informacija i dokumenata kojima raspolaže, ukoliko ne dostavi dokumenta tražena od strane Suda u roku od 7 (sedam) dana od dana prijema ovog dopisa.
15. Dana 5. marta 2015. godine, podnosilac je podneo Sudu tražena dokumenta.
16. Dana 26. juna 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI69/14 imenovala sudiju Ivana Čukalovića kao sudiju izvestioca umesto sudije Kadri Kryeziua čiji je mandat sudije Ustavnog suda okončan 26. juna 2016. godine. Istog dana, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI69/14 imenovala sebe kao člana Veća za razmatranje umesto sudije Ivana Čukalovića.
17. Dana 2. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

18. Dana 23. juna 2006. godine, Okružni sud u Peći (presuda P. br. 80/2006) je proglasio krivim podnosioca za dva krivična dela. Podnosilac zahteva je osuđen kaznom zatvora u vremenskom trajanju od 4 (četiri) godine.
19. Podnosilac zahteva je uložio žalbu na navedenu presudu Vrhovnom sudu, tražeći *“poništenje ožalbene presude, kao i vraćanje stvari na ponovno suđenje prvostepenom sudu“*. Okružni javni tužilac u Peći je, takođe, izjavio žalbu na istu presudu, tražeći *“da se kazna podnosioca zahteva od 4 (četiri) godine zatvora zameni većom kaznom“*.
20. Dana 19. aprila 2007. godine, Vrhovni sud (presuda Ap. br. 582/06) je odbio žalbu podnosioca i usvojio žalbu Okružnog javnog tužioca. Tom prilikom je Vrhovni sud preinačio presudu Okružnog suda u Peći samo u pogledu kazne i osudio podnosioca sa 4 (četiri) na 12 (dvanaest) godina zatvora.
21. Dana 31. decembra 2007. godine, Vrhovni sud (presuda Pkl. br. 78/2007) je odbio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, ocenjujući da su *“prvostepeni i drugostepeni sud pravično utvrdili činjenice, da nije došlo do bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i odredbe krivičnog zakona su pravično primenjene“*.

Prvi zahtev podnosioca za ponavljanje krivičnog postupka pred redovnim sudovima

22. Dana 29. januara 2011. godine, podnosilac je podneo svoj prvi zahtev za ponavljanje krivičnog postupka Okružnom sudu u Peći, tvrdeći: *“Prilikom odlučivanja u vezi sa žalbom pred Vrhovnim sudom [...], tužilac stvari trebao je da se isključi, jer je bio pristrasan i subjektivan”*.
23. Dana 13. septembra 2011. godine, Okružni sud u Peći (rešenje P. br. 80/06) je odbio zahtev podnosioca za ponavljanje krivičnog postupka i obrazložio *“[...] Ne postoji pravna osnov za preispitivanje krivičnog postupka kao što je propisano članom 444, stav 2 PZKPK [Privremeni zakonik o krivičnom postupku] [...]”*.
24. Podnosilac zahteva je na presudu Okružnog suda u Peći izjavio žalbu Vrhovnom sudu.
25. Dana 13. oktobra 2011. godine, Vrhovni sud (presuda Pn. br. 530/2011) je odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu i obrazložio:

“[...] Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je odbio zahtev za preispitivanje krivičnog postupka [...]. [...] iz zapisnika sa glavnog pretresa se ne može primetiti da je podnet zahtev za isključivanje tužioca ili nekog od učesnika u postupku sprovedenom u ovoj krivično pravnoj stvari i nema pokazatelja da je u vezi sa navedenim tužiocem pokrenut disciplinski ili krivični postupak koji se odnosi na ovaj slučaj, dakle, da bi smatrao pravni osnov za preispitivanje krivičnog postupka u smislu člana 442, stav 1 tačka 1 ZKPK, prema stavu 2 istog člana, treba da se dokaže da je do presude došlo usled krivičnog dela koje je izvršilo lice koji je izvršilo istražne radnje”.

Postupak pred Ustavnim sudom u slučaju br. KI159/11

26. Dana 9. novembra 2011. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu (vidi: slučaj br. KI159/11, *Baton Morina*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. jula 2012. godine) i tražio ocenu ustavnosti presude (Pn. br. 530/2011 od 13. oktobra 2011. godine) Vrhovnog suda.
27. Podnosilac zahteva je pred Sudom tvrdio povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje, prava na pravna sredstva, kao i prava na poštovanje načela legaliteta i proporcionalnosti u krivičnim slučajevima. Podnosilac zahteva je, između ostalog, tvrdio da su postupci okružnog javnog tužioca u Peći *“imali bitan uticaj na to da se stvar sudi na štetu okrivljenog”*, i da je okružni javni tužilac *“zloupotrebio svoj službeni položaj”* u krivičnom postupku sprovedenom protiv njega.
28. Dana 16. jula 2012. godine, Sud je odlučio o slučaju br. KI159/11 i odbio zahtev podnosioca za ocenu ustavnosti navedene presude kao očigledno neosnovan. Između ostalog, Sud je obrazložio: *“Nije u nadležnosti Ustavnog suda da ocenjuje zakonitost i tačnost dokaza donetih odluka od strane redovnih sudova”*

[...]” i “Nema ovlašćenja da ponavlja sudske postupke ili da na bilo koji način zameni presudu Vrhovnog suda svojim konstatacijama”.

Drugi zahtev podnosioca za ponavljanje krivičnog postupka pred redovnim sudovima

29. Nakon donošenja navedenog rešenja od strane ovog Suda u slučaju KI159/11, podnosilac je podneo drugi zahtev za ponavljanje krivičnog postupka, ovog puta Osnovnom sudu u Peći.
30. Podnosilac je obrazložio svoj drugi zahtev, iznoseći iste tvrdnje o pristrasnosti okružnog javnog tužioca u Peći, naglašavajući: “[...] izneli smo nove činjenice, koje mogu opravdati nevinost osuđenog lica [podnosioca] ili njegovo blaže kažnjavanje na osnovu krivične odredbe, a kao novi dokaz smatraće se izjava svedoka [...]”.
31. Dana 20. novembra 2013. godine, Osnovni sud u Peći (rešenje PK. br. 198/13) je odbio drugi zahtev podnosioca za ponavljanje krivičnog postupka kao neosnovan i obrazložio:

“[...] U ovom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za ponavljanje postupka protiv okrivljenog Batona Marine [...], čak i da je ranije saslušan navedeni svedok, i kad bi se sad saslušao isti, to ne bi promenilo tok krivičnog postupka protiv osuđenog [...]. Što se tiče tvrdnji [...] da se nije odlučilo o zahtevu za izuzeće tužioca slučaja, veće za razmatranje ovog suda, na osnovu spisa predmeta, a tačnije zapisnika sa glavnog pretresa, ukazuje da nije podnet nikakav zahtev za isključenje tužioca ili bilo kog učesnika u sudskom postupku i zaključuje da ne postoje indikacije da je u vezi sa tužiocem pokrenut disciplinski ili krivični postupak vezano sa slučajem, dakle, da bi se smatrala pravni osnov za ponavljanje krivičnog postupka u smislu člana 442 stav 1, tačka 1 KZKP, prema stavu 2 istog člana, mora se dokazati da je do presude došlo usled krivičnog dela koje je izvršilo lice koje je vršilo istražne radnje [...], a u ovom slučaju takvog dokaza nema.”

32. Dana 10. decembra 2013. godine, Apelacioni sud (rešenje PN. br. 736/13) je odbio žalbu podnosioca na rešenje Osnovnog suda u Peći i obrazložio:

“[...] Prvostepeni sud je pravilno ocenio da je zahtev branioca osuđenog za preispitivanje krivičnog postupka neosnovan, jer u ovom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za preispitivanje krivičnog postupka propisani članom 423 stav 1 tačka 1.3. [...].

“[...] Iskazi svedoka ne donose nijedan novi dokaz koji je nepoznat do sada, koji bi predstavljao zakonski razlog za dozvoljavanje preispitivanja krivičnog postupka, a što bi moglo dokazati nevinost osuđenog“.

33. Dana 7. marta 2014. godine, Kancelarija državnog tužioca (obaveštenje KMLP. I. br. 1/14) je odbila zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, podnet na rešenje Apelacionog suda i rešenje Osnovnog suda u Peći, sa obrazloženjem da nije postojao pravni osnov za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Navodi podnosioca

34. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu redovni sudovi povredili prava garantovana Ustavom, odnosno članom 21. [Opšta Načela], članom 22. [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata], članom 24. [Jednakost pred Zakonom] i članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], stav 1.
35. U vezi sa ovim tvrdnjama, podnosilac zahteva naglašava: “[...] On je diskriminisan, jer ga je branio advokat S.D.” i javni tužilac je imao „lične probleme“ s njim.
36. U nastavku, podnosilac zahteva tvrdi: “[...] Zbog žalbe Javnog tužioca, presuda prvog stepena je preinačena na štetu optuženog, jer je njegova kazna povećana sa 4 na 12 godina [...] na osnovu čega se može primetiti [...] da je vršenje ovlašćenja tužioca u svim stepenima uticalo na to da se optuženi Baton Morina osudi višom kaznom“.
37. Kao rezime, podnosilac se obraća Sudu sa sledećim zahtevom: “Ukidanje rešenja Osnovnog suda u Peći, PK. br. 198/13 od 20.11.2013. godine, Apelacionog suda Kosova, PN. br. 736/13 od 10.12.2013. godine, i obaveštenja Državnog tužilaštva Kosova, KMLP. I. br. 1/14 od 07.03.2014. godine”.

Prihvatljivost zahteva

38. Pre svega, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio potrebne uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.

Što se tiče tvrdnji podnosioca u vezi sa njegovim prvim zahtevom za ponavljanje krivičnog postupka

39. Kao što je pomenuto, podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članovima 21. 22. 24. i 31. Ustava, jer je, prema njegovim navodima, Okružni javni tužilac u Peći prekoračio svoja ovlašćenja i nije postupio na nepristrasan način tokom krivičnog postupka u njegovom slučaju.
40. S tim u vezi, Sud primećuje da se podnosilac, kao što je to uradio u prvom zahtevu (slučaj br. KI159/11) podnetom Sudu, poziva na iste argumente u vezi sa nedostatkom nepristrasnosti okružnog javnog tužioca u Peći.
41. Sud takođe primećuje da podnosilac zahteva, iako formalno osporava obaveštenje (KMLP. I. br. 1/14 od 7. marta 2014. godine) državnog tužioca, u suštini osporava ustavnost ranijih odluka redovnih sudova, odnosno presudu (P. br. 80/06 od 23. juna 2006. godine) Okružnog suda u Peći i presude (Ap. br. 582/06 od 19. aprila 2007. godine; Pkl. br. 78/2007 od 31. decembra 2007. godine; br. 530/2011 od 13. oktobra 2011. godine) Vrhovnog suda.
42. U tom smislu, Sud smatra da su tvrdnje podnosioca iste kao one navedene u njegovom prvom zahtevu podnetom Ustavnom sudu i upućene su protiv iste odluke, čiju je ustavnost ovaj Sud već ocenio prilikom donošenja rešenja o neprihvatljivosti u slučaju br. KI159/11.

43. Dakle, što se tiče ovih ponovljenih tvrdnji podnosioca zahteva, Sud se poziva na pravilo 36 (3) (d) Poslovnika, koje propisuje:

“Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:

[...]

(d) kada je Sud već doneo odluku o predmetnoj stvari i kada zahtev ne sadrži dovoljan osnov za donošenje nove odluke;

[...]”

44. Kao što je navedeno, Sud primećuje da se već bavio ovim tvrdnjama podnosioca u slučaju br. KI159/11, koji je odbio kao očigledno neosnovan. Tom prilikom, Sud je, nakon svoje ocene ustavnosti presude (Pn. br. 530/2011 od 13. oktobra 2011. godine) Vrhovnog suda, utvrdio da nema ubedljivih argumenata i dokaza koji mogu dovesti do zaključka da je ova presuda ili da su druge odluke očigledno donete na nepravičan i proizvoljan način.
45. Shodno tome, na osnovu pravila 36 (3) (d) Poslovnika, Sud zaključuje da je već doneo odluku o predmetnoj stvari i da ovaj deo podneska ne sadrži dovoljan osnov za donošenje nove odluke.

Što se tiče tvrdnji podnosioca u vezi sa njegovim drugim zahtevom za ponavljanje krivičnog postupka

46. Što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva u vezi sa povredom njegovih prava garantovanih Ustavom od strane Kancelarije državnog tužioca (obaveštenje KMLP. I. br. 1/14 od 7. marta 2014. godine), Sud se poziva na član 48. Zakona i pravilo 36 (2) (d) Poslovnika, koji propisuju:

Član 48. Zakona

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Pravilo 36 (2) (d) Poslovnika

“(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...], ili

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

[...]”

47. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac u svom drugom zahtevu za ponavljanje krivičnog postupka ponovo tvrdi da je javni tužilac Okružnog suda u Peći trebalo da se isključi i pošto nije isključen, teško je povredio odredbe krivičnog postupka i član 31. Ustava. Pored toga, podnosilac je obrazložio svoj drugi zahtev za ponavljanje krivičnog postupka navodeći da bi saslušavanje novog svedoka promenilo činjenično stanje i da bi, stoga, njegov zahtev u tom pogledu trebalo da se usvoji.

48. Pored toga, Sud primećuje da su se redovni sudovi prilikom odbijanja drugog zahteva podnosioca za ponavljanje krivičnog postupka već bavili njegovim tvrdnjama i odgovorili na njegove zahteve.
49. Konkretnije, Sud primećuje da je Opštinski sud u Peći prilikom odbijanja drugog zahteva podnosioca za ponavljanje krivičnog postupka obrazložio svoju odluku, pozivajući se na odredbe zakona na snazi i odgovorio na tvrdnje podnosioca iznete u njegovom zahtevu.
50. U svom rešenju Opštinski sud u Peći je utvrdio “[...] Čak i da je ranije saslušan gore navedeni svedok, i kad bi se sad saslušao isti, to ne bi promenilo tok krivičnog postupka protiv osuđenog [...]”. U nastavku, Opštinski sud naglašava da podnosilac zahteva nije podneo “*nikakav zahtev za isključivanje tužioca*“ i samim tim „*ne postoji pravni osnov za preispitivanje krivičnog postupka u skladu sa članom 442 stav 1. tačka 1. ZKPK*”.
51. U nastavku, Sud primećuje da je Apelacioni sud, prilikom odbijanja žalbe podnosioca uložene na rešenje Osnovnog suda u Peći, obrazložio svoju odluku pozivajući se na odredbe zakona na snazi i podneske podnosioca u žalbi. Apelacioni sud je u potpunosti usvojio rešenje Osnovnog suda, utvrđujući: “*Prvostepeni sud je pravilno ocenio da je zahtev branioca osuđenog za preispitivanje krivičnog postupka neosnovan, jer u ovom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za preispitivanje krivičnog postupka propisani članom 423 stav 1 tačka 1.3*”.
52. Sud dalje primećuje da je Kancelarija glavnog državnog tužioca odbila zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, s obzirom da nije postojao pravni osnov za takav zahtev.
53. Štaviše, podnosilac zahteva nije objasnio tačno kako i zašto osporene odluke, kojima je odbijen njegov drugi zahtev za ponavljanje postupka, predstavljaju povredu njegovih individualnih prava i sloboda garantovanih Ustavom, niti je podneo dokaz koji bi opravdao tvrdnju o takvoj povredi.
54. S tim u vezi, Sud naglašava da nije njegova dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane Apelacionog suda ili Kancelarije državnog tužioca, osim i samo ako su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
55. Ustavni sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila materijalnog i procesnog prava (vidi: *mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda ESLJP od 21. januara 1999. godine, stav 28; vidi takođe: Ustavni sud u slučaju KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
56. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi izneti na takav način i da li su postupci gledano u celini, sprovedeni tako da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: *inter alia*, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u

slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva* zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jul 1991. godine).

57. Sud smatra da su postupci pred Osnovnim sudom i Apelacionim sudom, kao i odbijanje zahteva podnosioca za zaštitu zakonitosti od strane Kancelarije glavnog državnog tužioca bili pravični i obrazloženi (vidi: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
58. Stoga, Sud smatara da ovaj deo zahteva treba proglasiti očigledno neosnovanim, jer podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoje tvrdnje.
59. Kao rezime, Sud zaključuje da je, u skladu sa pravilima 36 (2) (d) i 36 (3) (d) Poslovnika, zahtev neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa pravilima 36 (2) (d) i 36 (3) (d) Poslovnika, 10. avgust 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

